ביצד מערימין · אם זכר עולה · מפרש בגמ' דדוקא נקבה עולה דלא נחתא מקדושתיה אבל שלמים לא דנחתא מקדושתייהו ואם נקבה זבחי שלמים בגמרא פריך ונקבה מי קא קדשה בבכורה · כלומר ול"ל להתפיסה בקדושה ומוקי לה בבהמת הקדש ואין רצונו לומר דלא נחתא מקדושתיה אבל שלמים לא דנחתא מקדושתייהו ואם נקבה זבחי שלמים בגמרא פריך ונקבה מי קא קדשה בבכורה · כלומר ול"ל להתפיסה בקדושה ומוקי לה בבהמת הקדש ואין רצונו לומר דלא נחתא מקדושתיה אבל שלמים לא דנחתא מקדושתייהו אם זכר עולה ולדה נחתא מקדושתי

אמר על הכנסה עם יציאת רובו יהא שלה • ולוקח עם יציאת רובו אבל אמר עם יציאת משיגו לא מיגבי ליה דולדא שלה מיגבא עליה לאכתי לא מל קדושת בכור עליה כלל: **היא** שלמים וולדה שלה הרי זו וולדה שלמים • למיל אמר היא שלמים מל קדושת פיו נמי על השובר כמו על האם מת) (ולא מיטמוטים לאם אלו מכח קדושת פיו) ואפילו למאן דאמרי ליה שיריו משייר מיבא לא מיגבי ליה מכוון לגמרי לקדושה אחרת למיל שהקדיש האם מתניון נמי אמתא על פיו אותה קדושה על השובר ואינו יכול לבטלו מקדושת האם אמ"כ הזכיר תחלה קדושת אולד ומי• רש"ל הכא לא שייך למימר בהוויתן (ו) ובמאי אמן דכי אמר בהוויתן ולא ממעי אמנה"מ בהקדישה ולבסוף נתעברה דאיהו לא אתפסי' לשובר שום קדושה אלא בקדושתה דאימיה לתקדים אבל במקדים מעוברת תחיב שובר לקבולי קדושה אל"כ הא דאמר בגיל ואם נקבה זכרי שלמים ותוקמינא יה בנכסת קדשים ל"ל דמיירי בהקדישה ואח"כ נתעברה:

רצה מן) מולדה מתכפר • דכי אמריב (לעיל דף כח:): ולד תמות למיתה אינו ס"מ כשהקדישה ולבסוף נתעברה אבל הקדישה מעוברת תחיב שובר לקבולי קדושה בלאמי נפשיה ולא מכח אמו ואם כמפרש [אמי] חמאת ולאחריות דמתכפר בחיות אילה • נשון רש"י: **קבר** רבי יוחנן אמר שייר עולד שאמר ולדה תולין והיא חמאת משייר ולד תולין • וכיון דלי בעי לא קדים אלמא נמו ירך אמו הוא כי לא משייר ליה נמי נמו ירך אמו הוא ומתמת עמוד קדים ולא מתמת אמו ולא הוי ולד חמאת • נשון רש"י: **דרי** זה ולד שלמים • אלמא (לא) קרי ולד שלמים דמכח אימיה נתמתה ליה קדושה ולא מתמת נפשיה • מנני חמאת אמו ולד חמאת מיקרי ואזיל למיתה: **דאי** א"ל מאי תיבעי לך הייינו דבעי אילפא אמר • על הלקט עם נשירת רובו יהא הפקר לקט הוי או הפקר הוי לקט הוי שכן קדושתו בידי שמים או דלמא הפקר הוי שכן זוכין בו עניים ועשירים ואמר אביי מאי תיבעי ליה *דברי הרב ודברי תלמיד דברי מי שומעים ה"נ דברי מי שומעים: **מתני'** "האומר ולדה [ז] של זו עולה והיא שלמים בריו קיימים היא שלמים וולדה עולה הרי זה וולד [ח] [ב] זבחו שלמים דברי [ט]ר"מ יג) א"ר יוסי אם לכן נתכוין תחלה הוא"ל ואי אפשר לקרות שני שמות כאחת בריו קיימין ואם משאמר הרי זו שלמים נמלך ואמר ולדה עולה הרי זו ולדה שלמים: **גמ'** [כ]א"ר יוחנן "הפריש חטאת מעוברת וולדה רצה בה מתכפר רצה בולדה מתכפר מ"ט קסבר ר' יוחנן אם משיירו משייר [יג] *עובר לאו ירך אמו הוא [יד] דהוה ליה [טו]כמפריש שתי חטאות לאחריות רצה מתכפר בה רצה מתכפר בחבירתה מותיב רבי אלעזר היא שלמים וולדה עולה הרי זה ולד שלמים ואי סלקא דעתך [טו] שיירו משייר הרי זה ולד שלמים הרי זו בעי מיתבא אמר רב טבלא בר מינה דההיא [יז] הא אמר רב לתנא תני הרי זו שלמים מיתיבי *האומר "לשפחתו הרי את שפחה וולדך בן חורין אם היתה [יח] מעוברת זכתה לו לא אמרת בשלמא אם משיירו אינו משייר [יט] עובר ירך אמו מש"ה זכתה לו [כ] והיו ליה כמשחרר חצי עבדו ומני *ר' [כא] מאיר היא כדתניא [כב] [כג] [כד] [כה] [כו] [כז] [כח] [כט] [ל] [לא] [לב] [לג] [לד] [לה] [לו] [לז] [לח] [לט] [מ] [מא] [מב] [מג] [מד] [מה] [מו] [מז] [מח] [מט] [נ] [נא] [נב] [נג] [נד] [נה] [נו] [נז] [נח] [נט] [ס] [סא] [סב] [סג] [סד] [סה] [סו] [סז] [סח] [סט] [ע] [עא] [עב] [עג] [עד] [עה] [עו] [עז] [עח] [עט] [פ] [פא] [פב] [פג] [פד] [פה] [פו] [פז] [פח] [פט] [צ] [צא] [צב] [צג] [צד] [צה] [צו] [צז] [צח] [צט] [ק] [קא] [קב] [קג] [קד] [קה] [קו] [קז] [קח] [קט] [ר] [רא] [רב] [רג] [רד] [רה] [רו] [רז] [רח] [רט] [ש] [שא] [שב] [שג] [שד] [שה] [שו] [שז] [שח] [שט] [ת] [תא] [תב] [תג] [תד] [תה] [תו] [תז] [תח] [תט]

[א]אמאי אין קדושה חלה עליהן קסבר רשב"ג מ]*ולדות קדשים בהוייתן הן קדושין דאי ס"ד *ממעי אמן הן קדושין אמאי אין קדושה חלה עליהן הא תפסתינהו קדושה דאימיהו אלא ש"מ ולדי קדשים בהוייתן הן קדושים [ב] והאי תנא סבר ולדי קדשים ממעי אמן הן קדושים דת"ר אילו [ג] (לא) נאמר בבור לא יקדיש הייתי אומר בבור לא יקדיש הקדישות ת"ל °איש אותו אותו אי אתה מקדיש אבל מקדיש אדם בבור הקדישות ועדיין אני אומר [ד] הוא לא יקדיש אבל יקדישו אחרים ת"ל בבהמה בבהמה עסקתי יכול לא יקדישנו בבטנת"ל °אשר יבוכר לה' "משיבוכר לה' אי אתה מקדיש אבל אתה מקדיש בבטן יכול אף ולדי כל הקדשים כן ת"ל *אך [ה] חלק אלמא ס"ל יולדי קדשים ממעי אמן הן קדושין [ו]א"ל רב עמרם לרב ששת אמר עלה הבכור עם יציאת רובו [ז] עולה עולה הוי או יבכור הוי עולה הוי [ח] דכל פורתא ופורתא דקא נפיק הוא כליל או בבור הוי דכל פורתא ופורתא דקא נפיק [ט] במילתיה הוא ל"א שבן קדושה חיילא עליה או דלמא בבור הוי שכן קדושתו מדמם א"ל מאי תיבעי לך [י] הייינו דבעי אילפא אמר יעל הלקט עם נשירת רובו יהא הפקר לקט הוי או הפקר הוי לקט הוי שכן קדושתו בידי שמים או דלמא הפקר הוי שכן זוכין בו עניים ועשירים ואמר אביי מאי תיבעי ליה *דברי הרב ודברי תלמיד דברי מי שומעים ה"נ דברי מי שומעים: **מתני'** "האומר ולדה [יז] של זו עולה והיא שלמים בריו קיימים היא שלמים וולדה עולה הרי זה וולד [יח] [כ] זבחו שלמים דברי [יט]ר"מ יג) א"ר יוסי אם לכן נתכוין תחלה הוא"ל ואי אפשר לקרות שני שמות כאחת בריו קיימין ואם משאמר הרי זו שלמים נמלך ואמר ולדה עולה הרי זו ולדה שלמים: **גמ'** [כא]א"ר יוחנן "הפריש חטאת מעוברת וולדה רצה בה מתכפר רצה בולדה מתכפר מ"ט קסבר ר' יוחנן אם משיירו משייר [כב] *עובר לאו ירך אמו הוא [כג] דהוה ליה [כד]כמפריש שתי חטאות לאחריות רצה מתכפר בה רצה מתכפר בחבירתה מותיב רבי אלעזר היא שלמים וולדה עולה הרי זה ולד שלמים ואי סלקא דעתך [כה] שיירו משייר הרי זה ולד שלמים הרי זו בעי מיתבא אמר רב טבלא בר מינה דההיא [כו] הא אמר רב לתנא תני הרי זו שלמים מיתיבי *האומר "לשפחתו הרי את שפחה וולדך בן חורין אם היתה [כז] מעוברת זכתה לו לא אי אמרת בשלמא אם משיירו אינו משייר [כח] עובר ירך אמו מש"ה זכתה לו [כט] והיו ליה כמשחרר חצי עבדו ומני *ר' [ל] מאיר היא כדתניא [לא] [לב] [לג] [לד] [לה] [לו] [לז] [לח] [לט] [מ] [מא] [מב] [מג] [מד] [מה] [מו] [מז] [מח] [מט] [נ] [נא] [נב] [נג] [נד] [נה] [נו] [נז] [נח] [נט] [ס] [סא] [סב] [סג] [סד] [סה] [סו] [סז] [סח] [סט] [ע] [עא] [עב] [עג] [עד] [עה] [עו] [עז] [עח] [עט] [פ] [פא] [פב] [פג] [פד] [פה] [פו] [פז] [פח] [פט] [צ] [צא] [צב] [צג] [צד] [צה] [צו] [צז] [צח] [צט] [ק] [קא] [קב] [קג] [קד] [קה] [קו] [קז] [קח] [קט] [ר] [רא] [רב] [רג] [רד] [רה] [רו] [רז] [רח] [רט] [ש] [שא] [שב] [שג] [שד] [שה] [שו] [שז] [שח] [שט] [ת] [תא] [תב] [תג] [תד] [תה] [תו] [תז] [תח] [תט]

אמר מל קדושת בכור עליה כלל: **היא** שלמים וולדה שלה הרי זו וולדה שלמים • למיל אמר היא שלמים מל קדושת פיו נמי על השובר כמו על האם מת) (ולא מיטמוטים לאם אלו מכח קדושת פיו) ואפילו למאן דאמרי ליה שיריו משייר מיבא לא מיגבי ליה מכוון לגמרי לקדושה אחרת למיל שהקדיש האם מתניון נמי אמתא על פיו אותה קדושה על השובר ואינו יכול לבטלו מקדושת האם אמ"כ הזכיר תחלה קדושת אולד ומי• רש"ל הכא לא שייך למימר בהוויתן (ו) ובמאי אמן דכי אמר בהוויתן ולא ממעי אמנה"מ בהקדישה ולבסוף נתעברה דאיהו לא אתפסי' לשובר שום קדושה אלא בקדושתה דאימיה לתקדים אבל במקדים מעוברת תחיב שובר לקבולי קדושה בלאמי נפשיה ולא מכח אמו ולא הוי ולד חמאת • נשון רש"י: **דרי** זה ולד שלמים • אלמא (לא) קרי ולד שלמים דמכח אימיה נתמתה ליה קדושה ולא מתמת נפשיה • מנני חמאת אמו ולד חמאת מיקרי ואזיל למיתה: **דאי** א"ל מאי תיבעי לך הייינו דבעי אילפא אמר • על הלקט עם נשירת רובו יהא הפקר לקט הוי או הפקר הוי לקט הוי שכן קדושתו בידי שמים או דלמא הפקר הוי שכן זוכין בו עניים ועשירים ואמר אביי מאי תיבעי ליה *דברי הרב ודברי תלמיד דברי מי שומעים ה"נ דברי מי שומעים: **מתני'** "האומר ולדה [יז] של זו עולה והיא שלמים בריו קיימים היא שלמים וולדה עולה הרי זה וולד [יח] [כ] זבחו שלמים דברי [יט]ר"מ יג) א"ר יוסי אם לכן נתכוין תחלה הוא"ל ואי אפשר לקרות שני שמות כאחת בריו קיימין ואם משאמר הרי זו שלמים נמלך ואמר ולדה עולה הרי זו ולדה שלמים: **גמ'** [כא]א"ר יוחנן "הפריש חטאת מעוברת וולדה רצה בה מתכפר רצה בולדה מתכפר מ"ט קסבר ר' יוחנן אם משיירו משייר [כב] *עובר לאו ירך אמו הוא [כג] דהוה ליה [כד]כמפריש שתי חטאות לאחריות רצה מתכפר בה רצה מתכפר בחבירתה מותיב רבי אלעזר היא שלמים וולדה עולה הרי זה ולד שלמים ואי סלקא דעתך [כה] שיירו משייר הרי זה ולד שלמים הרי זו בעי מיתבא אמר רב טבלא בר מינה דההיא [כו] הא אמר רב לתנא תני הרי זו שלמים מיתיבי *האומר "לשפחתו הרי את שפחה וולדך בן חורין אם היתה [כז] מעוברת זכתה לו לא אי אמרת בשלמא אם משיירו אינו משייר [כח] עובר ירך אמו מש"ה זכתה לו [כט] והיו ליה כמשחרר חצי עבדו ומני *ר' [ל] מאיר היא כדתניא [לא] [לב] [לג] [לד] [לה] [לו] [לז] [לח] [לט] [מ] [מא] [מב] [מג] [מד] [מה] [מו] [מז] [מח] [מט] [נ] [נא] [נב] [נג] [נד] [נה] [נו] [נז] [נח] [נט] [ס] [סא] [סב] [סג] [סד] [סה] [סו] [סז] [סח] [סט] [ע] [עא] [עב] [עג] [עד] [עה] [עו] [עז] [עח] [עט] [פ] [פא] [פב] [פג] [פד] [פה] [פו] [פז] [פח] [פט] [צ] [צא] [צב] [צג] [צד] [צה] [צו] [צז] [צח] [צט] [ק] [קא] [קב] [קג] [קד] [קה] [קו] [קז] [קח] [קט] [ר] [רא] [רב] [רג] [רד] [רה] [רו] [רז] [רח] [רט] [ש] [שא] [שב] [שג] [שד] [שה] [שו] [שז] [שח] [שט] [ת] [תא] [תב] [תג] [תד] [תה] [תו] [תז] [תח] [תט]

מתני' [ז]מי שאמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [ח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [ט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [י]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [יא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [יב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [יג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [יד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [טו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [יז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [יח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [יט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כ]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [ל]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [לא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [לב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [לג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [לד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [לה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [לו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [לז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [לח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [לט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מ]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נ]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [ס]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [סא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [סב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [סג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [סד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [סה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [סו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [סז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [סח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [סט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [ע]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [עא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [עב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [עג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [עד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [עה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [עו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [עז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [עח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [עט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פ]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צ]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [ק]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [קא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [קב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [קג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [קד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [קה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [קו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [קז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [קח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [קט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [ר]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [רא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [רב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [רג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [רד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [רה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [רו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [רז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [רח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [רט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [ש]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [שא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [שב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [שג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [שד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [שה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [שו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [שז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [שח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [שט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [ת]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [תא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [תב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [תג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [תד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [תה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [תו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [תז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [תח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [תט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים •

אמאי אין קדושה חלה עליהן קסבר רשב"ג מ]*ולדות קדשים בהוייתן הן קדושין דאי ס"ד *ממעי אמן הן קדושין אמאי אין קדושה חלה עליהן הא תפסתינהו קדושה דאימיהו אלא ש"מ ולדי קדשים בהוייתן הן קדושים [ב] והאי תנא סבר ולדי קדשים ממעי אמן הן קדושים דת"ר אילו [ג] (לא) נאמר בבור לא יקדיש הייתי אומר בבור לא יקדיש הקדישות ת"ל °איש אותו אותו אי אתה מקדיש אבל מקדיש אדם בבור הקדישות ועדיין אני אומר [ד] הוא לא יקדיש אבל יקדישו אחרים ת"ל בבהמה בבהמה עסקתי יכול לא יקדישנו בבטנת"ל °אשר יבוכר לה' "משיבוכר לה' אי אתה מקדיש אבל אתה מקדיש בבטן יכול אף ולדי כל הקדשים כן ת"ל *אך [ה] חלק אלמא ס"ל יולדי קדשים ממעי אמן הן קדושין [ו]א"ל רב עמרם לרב ששת אמר עלה הבכור עם יציאת רובו [ז] עולה עולה הוי או יבכור הוי עולה הוי [ח] דכל פורתא ופורתא דקא נפיק הוא כליל או בבור הוי דכל פורתא ופורתא דקא נפיק [ט] במילתיה הוא ל"א שבן קדושה חיילא עליה או דלמא בבור הוי שכן קדושתו מדמם א"ל מאי תיבעי לך [י] הייינו דבעי אילפא אמר יעל הלקט עם נשירת רובו יהא הפקר לקט הוי או הפקר הוי לקט הוי שכן קדושתו בידי שמים או דלמא הפקר הוי שכן זוכין בו עניים ועשירים ואמר אביי מאי תיבעי ליה *דברי הרב ודברי תלמיד דברי מי שומעים ה"נ דברי מי שומעים: **מתני'** "האומר ולדה [יז] של זו עולה והיא שלמים בריו קיימים היא שלמים וולדה עולה הרי זה וולד [יח] [כ] זבחו שלמים דברי [יט]ר"מ יג) א"ר יוסי אם לכן נתכוין תחלה הוא"ל ואי אפשר לקרות שני שמות כאחת בריו קיימין ואם משאמר הרי זו שלמים נמלך ואמר ולדה עולה הרי זו ולדה שלמים: **גמ'** [כא]א"ר יוחנן "הפריש חטאת מעוברת וולדה רצה בה מתכפר רצה בולדה מתכפר מ"ט קסבר ר' יוחנן אם משיירו משייר [כב] *עובר לאו ירך אמו הוא [כג] דהוה ליה [כד]כמפריש שתי חטאות לאחריות רצה מתכפר בה רצה מתכפר בחבירתה מותיב רבי אלעזר היא שלמים וולדה עולה הרי זה ולד שלמים ואי סלקא דעתך [כה] שיירו משייר הרי זה ולד שלמים הרי זו בעי מיתבא אמר רב טבלא בר מינה דההיא [כו] הא אמר רב לתנא תני הרי זו שלמים מיתיבי *האומר "לשפחתו הרי את שפחה וולדך בן חורין אם היתה [כז] מעוברת זכתה לו לא אי אמרת בשלמא אם משיירו אינו משייר [כח] עובר ירך אמו מש"ה זכתה לו [כט] והיו ליה כמשחרר חצי עבדו ומני *ר' [ל] מאיר היא כדתניא [לא] [לב] [לג] [לד] [לה] [לו] [לז] [לח] [לט] [מ] [מא] [מב] [מג] [מד] [מה] [מו] [מז] [מח] [מט] [נ] [נא] [נב] [נג] [נד] [נה] [נו] [נז] [נח] [נט] [ס] [סא] [סב] [סג] [סד] [סה] [סו] [סז] [סח] [סט] [ע] [עא] [עב] [עג] [עד] [עה] [עו] [עז] [עח] [עט] [פ] [פא] [פב] [פג] [פד] [פה] [פו] [פז] [פח] [פט] [צ] [צא] [צב] [צג] [צד] [צה] [צו] [צז] [צח] [צט] [ק] [קא] [קב] [קג] [קד] [קה] [קו] [קז] [קח] [קט] [ר] [רא] [רב] [רג] [רד] [רה] [רו] [רז] [רח] [רט] [ש] [שא] [שב] [שג] [שד] [שה] [שו] [שז] [שח] [שט] [ת] [תא] [תב] [תג] [תד] [תה] [תו] [תז] [תח] [תט]

אמר מל קדושת בכור עליה כלל: **היא** שלמים וולדה שלה הרי זו וולדה שלמים • למיל אמר היא שלמים מל קדושת פיו נמי על השובר כמו על האם מת) (ולא מיטמוטים לאם אלו מכח קדושת פיו) ואפילו למאן דאמרי ליה שיריו משייר מיבא לא מיגבי ליה מכוון לגמרי לקדושה אחרת למיל שהקדיש האם מתניון נמי אמתא על פיו אותה קדושה על השובר ואינו יכול לבטלו מקדושת האם אמ"כ הזכיר תחלה קדושת אולד ומי• רש"ל הכא לא שייך למימר בהוויתן (ו) ובמאי אמן דכי אמר בהוויתן ולא ממעי אמנה"מ בהקדישה ולבסוף נתעברה דאיהו לא אתפסי' לשובר שום קדושה אלא בקדושתה דאימיה לתקדים אבל במקדים מעוברת תחיב שובר לקבולי קדושה בלאמי נפשיה ולא מכח אמו ולא הוי ולד חמאת • נשון רש"י: **דרי** זה ולד שלמים • אלמא (לא) קרי ולד שלמים דמכח אימיה נתמתה ליה קדושה ולא מתמת נפשיה • מנני חמאת אמו ולד חמאת מיקרי ואזיל למיתה: **דאי** א"ל מאי תיבעי לך הייינו דבעי אילפא אמר • על הלקט עם נשירת רובו יהא הפקר לקט הוי או הפקר הוי לקט הוי שכן קדושתו בידי שמים או דלמא הפקר הוי שכן זוכין בו עניים ועשירים ואמר אביי מאי תיבעי ליה *דברי הרב ודברי תלמיד דברי מי שומעים ה"נ דברי מי שומעים: **מתני'** "האומר ולדה [יז] של זו עולה והיא שלמים בריו קיימים היא שלמים וולדה עולה הרי זה וולד [יח] [כ] זבחו שלמים דברי [יט]ר"מ יג) א"ר יוסי אם לכן נתכוין תחלה הוא"ל ואי אפשר לקרות שני שמות כאחת בריו קיימין ואם משאמר הרי זו שלמים נמלך ואמר ולדה עולה הרי זו ולדה שלמים: **גמ'** [כא]א"ר יוחנן "הפריש חטאת מעוברת וולדה רצה בה מתכפר רצה בולדה מתכפר מ"ט קסבר ר' יוחנן אם משיירו משייר [כב] *עובר לאו ירך אמו הוא [כג] דהוה ליה [כד]כמפריש שתי חטאות לאחריות רצה מתכפר בה רצה מתכפר בחבירתה מותיב רבי אלעזר היא שלמים וולדה עולה הרי זה ולד שלמים ואי סלקא דעתך [כה] שיירו משייר הרי זה ולד שלמים הרי זו בעי מיתבא אמר רב טבלא בר מינה דההיא [כו] הא אמר רב לתנא תני הרי זו שלמים מיתיבי *האומר "לשפחתו הרי את שפחה וולדך בן חורין אם היתה [כז] מעוברת זכתה לו לא אי אמרת בשלמא אם משיירו אינו משייר [כח] עובר ירך אמו מש"ה זכתה לו [כט] והיו ליה כמשחרר חצי עבדו ומני *ר' [ל] מאיר היא כדתניא [לא] [לב] [לג] [לד] [לה] [לו] [לז] [לח] [לט] [מ] [מא] [מב] [מג] [מד] [מה] [מו] [מז] [מח] [מט] [נ] [נא] [נב] [נג] [נד] [נה] [נו] [נז] [נח] [נט] [ס] [סא] [סב] [סג] [סד] [סה] [סו] [סז] [סח] [סט] [ע] [עא] [עב] [עג] [עד] [עה] [עו] [עז] [עח] [עט] [פ] [פא] [פב] [פג] [פד] [פה] [פו] [פז] [פח] [פט] [צ] [צא] [צב] [צג] [צד] [צה] [צו] [צז] [צח] [צט] [ק] [קא] [קב] [קג] [קד] [קה] [קו] [קז] [קח] [קט] [ר] [רא] [רב] [רג] [רד] [רה] [רו] [רז] [רח] [רט] [ש] [שא] [שב] [שג] [שד] [שה] [שו] [שז] [שח] [שט] [ת] [תא] [תב] [תג] [תד] [תה] [תו] [תז] [תח] [תט]

מתני' [ז]מי שאמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [ח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [ט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [י]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [יא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [יב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [יג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [יד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [טו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [יז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [יח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [יט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כ]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [כט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [ל]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [לא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [לב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [לג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [לד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [לה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [לו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [לז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [לח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [לט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מ]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [מט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נ]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [נט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [ס]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [סא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [סב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [סג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [סד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [סה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [סו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [סז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [סח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [סט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [ע]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [עא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [עב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [עג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [עד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [עה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [עו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [עז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [עח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [עט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פ]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [פט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צ]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צג]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צד]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צה]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צו]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צז]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צח]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [צט]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [ק]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [קא]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [קב]אמר עד שלא נולד הרי זו ולד שלמים • [קג]אמר עד שלא נולד ה

יא א מיי' פ"ז מהל' עבודים הל' ד וש"ס:

יב ב מיי' שם פ"ח הל' ט:

יג ד מיי' שם פ"ז הל' ט: יד ה מיי' פ"ד מהלכות תמורה הלכה ג:

טו ו מיי' סע"ז מהל' מעה"ק הלכה ה:

טז ז מיי' פ"ב מהל' תמורה הלכה ד:

[עיי' תוס' סנהדרין פ: ד"ה עובר כו' דל"ת ה' נרים ליה]

רש"ק מ"ז

דתנא קמא סבר אם שיירו משויריה ולמיובדיה חולין הרשות בידו אלמא בהמה באנפי נפשיה היא וא"כ כי מקדיש ליה לאימיה בתמותת חל גמי קדושה פיו על הולד והני גמי תמותת המגוה הכי גמרא נאכלת ומגא בתרא סבר שיירו אינו משוייר אלא כיבך אמו אם הוא וכי מקדיש ליה לאימיה הולד קדוש מעוכה דאם כשאמר אם שיירו אלא לקדשים ולא מקדושה פיו ומיהו כי שחטה לאימיה ומלא בה ולד בן לרבנאה מי אינו קדוש דבהוייתו דוקא הוא קדוש הוה אלא אם היה לו הוייה לא קדוש ומש"ה קאמר דנאכלת לכל אדם דאי שיירו משוייר מיד דלקדשים ליה לאימיה אמוא גמי קדושה פיו על הולד והקשה מורי הרמ"ל דבמתני' הכן היא אלמים וולדה עולה הרי זה ולד אלמים ופרש"י עולה אלא שייך למימר בהוייתן הן קדושין בהקדש מעוכרת אלמא אינו יכול לעשות הולד דמעוכה דאם אם קדשים מיד דלקדשים ליה לאימיה ומתיב מינה לר' יוחנן דאמר שיירו ובני לימר לאים ליה לאמי מתני' שיירו אינו משוייר ואם"ה אינו יכול לעשות הולד בחולין ואי חולין הוא כדאמר הכא למ"ד שיירו אינו משוייר אמאי אינו יכול לקדשים הולד בעולה ותיקן דל"ל דקדושה האם מוקי לה בהכי דלא מצי לאקדושי בקדושה אחרת אלא אמיד שיולד אמוא עליו קדוש אם מיהו חולין אוקמוה עד שיולד ואי שחטו לאימיה בחוץ כך הולד נאכל לכל אדם ואמ"נ דבריש דמתני' הכן אם נקבה זבחי אלמים ואוקימנא בגמ' בבהמת קדשים אלמא יכול הוא לעמוד הולד בקדושה אחרת הסות בהקדשה ובכסוף נתעברה אייני בלפרנים ויש ספרים דגרסי איפכא ס"ק סבר שיירו אינו משוייר ואלה קדושה על הולד מעוכה דאם מיד לפיכך אינו נאכל ואמ"נ בתרא סבר שיירו אינו משוייר אם"ה קרני בתרא הולד חולין ומש"ה קרני בתרא לכל אדם ואין אינו יכולין לתעמיד דבהי גמי דלא אלה אם קדושה האם על הולד ומ"ד שיירו משוייר מ"מ מיחול עליה קדושה פה האדם כדתנן במתני' היא אלמים וולדה עולה הרי זה ולד אלמים ועוד היכי מלינו למימר לא"ק דשיירו אינו משוייר הא פס"ק (נעיל דף י.) גבי פלוגתא דבר פדא ור' יוחנן דקדושה אלה על הטעברין מייתי הני ב' בריאיות דהכא למימר כתנאי וא"כ ע"כ הכיא דאינה נאכלת בעי לאוקומי כר' יוחנן ואיהו סבר דשיירו משוייר אלמא ודאי גילסת רש"י עיקר:

ואת אמרת מעמא דר' יוחנן משום דסבר אדם מתכפר בשבח הקדש תימה דהכא משמע דאית ליה לרבי יוחנן אין אדם מתכפר בשבח הקדש וכפ' בתרא דבריאות (דף כז.). מינבאי ליה ר' לעזר ר' יוחנן מתכפר בשבח הקדש אז לא אמר לו כמה[שנים] גדל זה ביניהו ומדיין לא ידע אי מתכפר בשבח הקדש אז לא אלמא ס"ע מתכפר ומדיין לאיזה בין שבח הקדש לחולה בשבח הקדש דאמרת אם הכא:

לא נגרלכה כח] אלמאר תוך כדי דיבור.

ה) פי' כדי אלמא [שלום] תגמיל לרב שלום עוקף רבי דהא ב) דקיי"ל (כ"ב בתרא ה"ב) תוך כדי דיבור כדיבור דמי והיינו לא שאלמא רב נתגמיל ג)

מתני' כז] **הרי זו תמורת עולה.** דר"מ אית לה דפסיק לשון ראשון: [וכ"כ הרא"ש בגמרא ס"ק עג:]

ה) עיין רש"ק ב) [נ"ל קיי"ל] ג) [וכ"כ הרא"ש בגמרא ס"ק עג:]

גמ' **אלא אי אמרת דבי מימליך.** בתמיה: (ב) **כתוב כדי דבור.** כדי שאלמא שלום רב לתגמיל ואמרי לה תגמיל לרב (ב"ק עג:): **דבריו קיימין.** ואיהי תמורת עולה ואיהי תמורת אלמים ותמרעה עד שיהא אלמים ולדה עולה (תמורת שלמים דולד) ולא אחדר ליה האי שיגויא אלא א"ל ר' מבלא בר מינה דהחיא כו' נוצאת אמרת כו' אלא מבלא אחדר ליה הכי ש"מ דסעם דר' יוחנן משום דאם שיירו משוייר הוא: **כתני'** ה"ז תמורת עולה ותמורת שלמים ה"ז דקבר תפוס לשון ראשון: יו"מ אימר אם לקנתכון מתחלה שתהא תמורת שניהם אע"ג דלא אחר ה"ז תמורת עולה שלמים אלא אחר ה"ז תמר. עולה (ותמורת שלמים) [דשלמים] הואיל ואי אפשר כו' דבריו קיימין ותיסבר ויבא ברמיה חציה תמורת עולה ובחציון תמורת שלמים: אם משאחר תמורת עולה ואחר כך נפלל ואמר כו' הרי זו תמורת עולה בלבר

*המשחרר *חצי עבדו ה) יצא לחירות וידו באין כאחת ב) *ואי אמרת שיירו משוייר *עובר לאו ירך אמו הוא אמאי זכתה לו והא תניא ג'נראין ג) *שהעבד זוכה לקבל גט שחרור של חברו מיד רבו שאינו שלו ולא מיד רבו שלו ד) אלא ש"מ אם שיירו אינו משוייר °ותיובתא ה) דרבי יוחנן *תיובתא לימא אם שיירו משוייר תנאי היא *דתניא 'האומר לשפחתו הרי את בת חורין וולדך עבד ולדה כמות דברי ר' יוסי הגלילי וחכמים אומרים דבריו קיימין משום שנאמר °האשה וילדיה תהיה לאדוניה קרא מאי תלמודא לרבנן אמר רבא ו) (*אמר) *קרא לרבי יוסי הגלילי דקתני ולדה כמות שנאמר האשה וילדיה תהיה לאדוניה בזמן שהאשה לאדוניה ולדה לאדוניה ז) מאי לאו בהא קמיפלגי דרבי יוסי ח) סבר שיירו אינו משוייר ורבנן סברי משוייר אמר לך ר' יוחנן דכולי עלמא ט) שיירו משוייר והכא היינו טעמא דאמר קרא האשה וילדיה תהיה לאדוניה אלא ודאי לימא כי הני תנאי י) *דתניא °השוחט את החטאת ומצא יא) בה בן ד' חי °תני חדא אין נאכלת אלא לזכרי כהונה ואינה נאכלת אלא ליום יב) אחד ואינה נאכלת אלא לפנים מן הקלעים ותניא אידך נאכלת לכל אדם ונאכלת בכל מקום ונאכלת לעולם מאי לאו יג) תנאי [א] דת"ק סבר שיירו (פ) אינו משוייר ומר סבר שיירו משוייר אמר לך רבי יוחנן דר"ע אם שיירו משוייר והני תנאי בהא קמיפלגי דמר סבר *ולדי קדשים בהוייתן יד) הן קדושים ומר סבר ולדי קדשים במעי אמן הן קדושים ואיבעית אימא לא קשיא כאן בשהקדישה ולבסוף נתעברה כאן בשנתעברה ולבסוף הקדישה טו) מתקיף לה רבא ממאי דטעמא דרבי יוחנן טז) אם שיירו משוייר דלמא היינו טעמא דר' יוחנן *דאדם מתכפר בשבח הקדש אמר ליה רב המנונא יז) רבי אלעזר תלמידיה דרבי יוחנן ויתיב יח) לקמיה דרבי יוחנן ולא אהדר ליה האי שינויא ואת אמרת טעמא דר' יוחנן משום דאדם מתכפר בשבח הקדש: אם משאמר הרי זו שלמים נמלך כו': *פשיטא יט) ולדן שלמים אלא כל אימת דבעי מימלך אמר רב פפא לא: כ) *נצרכה אלא שאמר בתוך כדי דיבור מהו דתימא תוך כדי דיבור כדיבור כא) והאי [כב] עייוני הוא דקמעיין קמ"ל: **מתני'** *הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים הרי זו תמורת עולה דברי רבי מאיר כג) אמר רבי יוסי 'אם לכן נתכוין תחלה הואיל ואי אפשר לקרות ב' שמות כאחת דבריו קיימים ואם משאמר תמורת עולה נמלך ואמר תמורת שלמים הרי זו תמורת עולה:

גמ'

תנא דלא משוי דינו כחטאת מיירי בהקדישה ולבסוף נתעברה כיון דבשעת הקדש ליכא עובר דמצי מקדיש ליה הלכך לא הוי דינו כאמו: [דלמא היינו טעמא דר' יוחנן דאמר רצה בולד מתכפר דאדם מתכפר בשבח הקדש דהיינו ולד: א"ל רב המנונא ר' אלעזר תלמיד דר' יוחנן הוה ריתיב קמיה: וקא מתיב ליה היא שלמים ולדה עולה (תמורת שלמים דולד) ולא אהדר ליה האי שינויא אלא א"ל ר' מבלא בר מינה דהחיא כו' נוצאת אמרת כו' אלא מבלא אחדר ליה הכי ש"מ דסעם דר' יוחנן משום דאם שיירו משוייר הוא: **כתני'** ה"ז תמורת עולה ותמורת שלמים ה"ז דקבר תפוס לשון ראשון: יו"מ אימר אם לקנתכון מתחלה שתהא תמורת שניהם אע"ג דלא אחר ה"ז תמר. עולה (ותמורת שלמים) [דשלמים] הואיל ואי אפשר כו' דבריו קיימין ותיסבר ויבא ברמיה חציה תמורת עולה ובחציון תמורת שלמים: אם משאחר תמורת עולה ואחר כך נפלל ואמר כו' הרי זו תמורת עולה בלבר

*המשחרר חצי עבדו דלא קנה רק חצי ויל"כ יותר המשחרר האם הולד כמות: (כה) דתיהוי הא תיובתא: (כו) אנא נמי סבירא: (כז) עיין בהשמטות בסוף המסכת: (כח) לא נצרכא אלא שאמר:

המשחרר חצי עבדו. קנה לחציו והוי חציו בן חורין ואע"פ שלא שחרבו טולו יש לו יד לקבל את גיטו ויהו כאין כאחד: **אלא אי אמרת אם שיירו משוייר.** אם שחרר הולד ושייר הולד הוא לעבודתו אלמא ב' גופים ניתנו אמאי זכתה לו' הוי כעבד המקבל גט אחרון תורת אור לחבירו מיד רבו שלו שאינו עבדים לאים אחד ואין חבירו משוחרר שהרי הרב לא הסליק גט אחרון גט המחרור כב) מידו דהואיל ונתנו כמי שנתנו בתפוסתו דמי: **דתניא נראין שהעבדים כו' מיד רבו שלו שחבירו שלו רבו שלו:** לגבי הוא גברא יש לו יד לעבד זה שהוא שלים לקבל את הגט הואיל וזה איש רבו: **ולדה כמות.** משוחרר: **דבריו קיימין.** והולד עבד: **קרא מאי תלמודא לרבנן.** קרא מאמע מפי כר' יוסי הגלילי כג) דהולדות הולכין אחר האם: **אינו משוייר.** אלא ירך אמו הוא ומש"ה יצא למירות כמות כד): **וכבר איינו מעמא דר' יוסי הגלילי** דבהיא גלי בה קרא ולאו משום דירך אמו הוא אלא גזירה הכתוב הוא נבי שפחה: **שנתנו את האמה.** קס"ל שהקדישה מעוכרת: **מאי לאו בהא פליגי.** דמ"ק דמשוי ליה תורת תמותת קסבר אם שיירו משוייר וכיון דחזיב כבהמה באנפי נפשה כי לא שייריה נמי חיילא עליה קדושה בכמון: **ותנא בתרא דמשוי ליה תורת תמון סבר אם שיירו אינו משוייר** דלא חזיב כבהמה באנפי נפשה כי לא שייריה נמי אם שיירו משוייר ועובר אמו הוא א"כ לא נעשה הקנאה לה אחר מאבריה ואמאי וכתי' לו אלא מדא' אם היתה עוברה זכתה לו ש"מ דעובר ירך אמו הוא ובקשיא לר' יוחנן: משום שאמר האשה וילדיה: כלומר שהרי דהולד הולך אחר האשה ונמצא הוא כמה: מאי ר"ל לרבנן כלומר מה ראיה הוא הכתוב לרבנן אדרבה קשיא לה אלא לר' יוסי הגלילי מסייע: מאי לאו תנאי היא כו' (כיון) דמצאי הי': אינו נאכל אלא לזכרי כהונה כו' כלומר שיש עליו כל דין המאת: מאי לאו בהא פליגי: דת"ק סבר אם שיירו אינו משוייר אלא ירך אמו דינו כאמו ותנא בתרא **סבר אם** שיירו לעובר שאם רצה להקדיש לו בפני עצמו לשם זבח אחר היה יכול ולאו ירך אמו הוא ולא דינו דינו כאמו וא"ל איפכא דת"ק סבר אם שיירו משוייר דיכול להקדישו בפני עצמו לחטאת הלכך דינו כחטאת ואדרך תנא סבר אם שיירו אינו משוייר: ואיבעית אימא לא קשיא: הא דמשוי ליה דינו כאמו מיירי דנתעברה ולבסוף הקדיש כיון דהיה יכול להקדיש עובר לחוד ואמיתה לחוד יש לו דין חטאת ואדרך

גמ' **אלמאר תוך כדי דיבור.** בשתמש בהמה ולבסוף נתעברה כיון דבשעת הקדש ליכא עובר דמצי מקדיש ליה הלכך לא הוי דינו כאמו: [דלמא היינו טעמא דר' יוחנן דאמר רצה בולד מתכפר דאדם מתכפר בשבח הקדש דהיינו ולד: א"ל רב המנונא ר' אלעזר תלמיד דר' יוחנן הוה ריתיב קמיה: וקא מתיב ליה היא שלמים ולדה עולה (תמורת שלמים דולד) ולא אהדר ליה האי שינויא אלא א"ל ר' מבלא בר מינה דהחיא כו' נוצאת אמרת כו' אלא מבלא אחדר ליה הכי ש"מ דסעם דר' יוחנן משום דאם שיירו משוייר הוא: **כתני'** ה"ז תמורת עולה ותמורת שלמים ה"ז דקבר תפוס לשון ראשון: יו"מ אימר אם לקנתכון מתחלה שתהא תמורת שניהם אע"ג דלא אחר ה"ז תמר. עולה (ותמורת שלמים) [דשלמים] הואיל ואי אפשר כו' דבריו קיימין ותיסבר ויבא ברמיה חציה תמורת עולה ובחציון תמורת שלמים: אם משאחר תמורת עולה ואחר כך נפלל ואמר כו' הרי זו תמורת עולה בלבר

תרוייהו

גמ' **אלמאר תוך כדי דיבור.** בשתמש בהמה ולבסוף נתעברה כיון דבשעת הקדש ליכא עובר דמצי מקדיש ליה הלכך לא הוי דינו כאמו: [דלמא היינו טעמא דר' יוחנן דאמר רצה בולד מתכפר דאדם מתכפר בשבח הקדש דהיינו ולד: א"ל רב המנונא ר' אלעזר תלמיד דר' יוחנן הוה ריתיב קמיה: וקא מתיב ליה היא שלמים ולדה עולה (תמורת שלמים דולד) ולא אהדר ליה האי שינויא אלא א"ל ר' מבלא בר מינה דהחיא כו' נוצאת אמרת כו' אלא מבלא אחדר ליה הכי ש"מ דסעם דר' יוחנן משום דאם שיירו משוייר הוא: **כתני'** ה"ז תמורת עולה ותמורת שלמים ה"ז דקבר תפוס לשון ראשון: יו"מ אימר אם לקנתכון מתחלה שתהא תמורת שניהם אע"ג דלא אחר ה"ז תמר. עולה (ותמורת שלמים) [דשלמים] הואיל ואי אפשר כו' דבריו קיימין ותיסבר ויבא ברמיה חציה תמורת עולה ובחציון תמורת שלמים: אם משאחר תמורת עולה ואחר כך נפלל ואמר כו' הרי זו תמורת עולה בלבר

גמ' תמורת עולה תמורת שלמים גרסי' ול"ג ותמורת שלמים: **קסבר לי' לאמינא תמורה עולה ושלמים כו'.** (ג) ור' יוסי אמר לך קסבר הלי' גברא לי' לאמינא ס) הלי' ליתא תמורת עולה ושלמים תהוי קדושה ולא קריבה ונעבה בהכי דסבר לאימא תמורה אכל חד וחד ותהוי קדושה נמורה ליקרב הלכך אע"ג י) דלאמינא בהלי' ליתא לתרוייהו לאיכון הוה ליה כאומר לא תחול לא חלא אם כן חלה זו יא) לשון ירושלמי דר' *(מאיר) סבר הלי' גברא דלאמר תמורת עולה ותמורת שלמים יב) הוא דקנעי דקסבר לי' לא אמינא כו' הוא דהדר ביה והתניא ביתיתא דפלוגתייהו בהכי יג) ר' יוסי הייט רבנן קדמאי ודלי' כי אמרי רבנן נמי דחלו תרוייהו לא אמרי אלא היכא דמתחלה נתכוין לכך דבמלך כ"ע מודו דאין יד) דבריו האחרונים בטלים דודאי לא מצי לאימלוכי: **בשמה** טו) **חציה עולה וחציה תקרב עולה.** דתפוס לשון ראשון וכיון דקדשה לפלגא קדושה עולה קדשה כולה ואע"ג דגבי האומר רגלה של זו עולה לא אר"מ דתיהוי קדושה כולה כדקתני טו) *(ד) בפירקין (דף יח.) אפ"ה בחציה מודה כדאמרי' התם הכל מודים בדבר שהבשמה תלויה בו: ***תמות.** דלא בגמר דבריו אדם נתפס ואיהו"לא הוי מחוייב חטאת הלכך תמות: **ושוין כלומר חציה חטאת.** דתחלה והדר חציה עולה דתמות: **שוין מני ר"מ.** דעל כרחך הכי משמע דאפילו ר"מ דאמר בריש תיקרב המות והא מילתא(ה) פשיטא דהא ר"מ תפוס לשון ראשון אית ליה וכיון דאמר חציה חטאת בריש ס"ק דתמות הוא ואיכו מחוייב חטאת אלא: **מעורבת.** שנתערבו בה שני קדושות ואע"ג דתרוייהו חיילי עלה קרבה הוא ומערב בה מילי דאזי להקרבה קמ"ל: **תמוהה לינעריבא ליה.** לאשמועינן דכיוצא בה היא ואיכה קריבה אלא היא תימה דאמר אם אמר לך שבשמתא ויבא בדמי חציה עולה ובדמי חציה שלמים דמהו דתימא נהי דאמר אם אמר לך אמר לא אמר אלא אמר לא אמר אלא אמר לא אמר אלא